

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 230. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm6701/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

en anderledes vid Kreds og paa en langt rimeligere Maade, end nogen af de andre saakaldte Filosofer paa Tronen; thi han kjendte sine Folk, det er: Franskmænd og Italienerne, til Bunds, og tog dem, som de var, og stræbte at gjøre herskende i hele Verden, hvad de ansaa for Dyd og Oplysning, og valgte dertil de mest hensigtsmæssige Midler; saa hvis der ikke i Evropa havde været en højere Tankegang og en dybere Følelse end Frankrigs og Italiens, da vilde han naat sin Hensigt og behersket Verden som *semper augustus*.

Og komme vi nu til Napoleons Øje paa Østerledet, Tog til Ægypten og Krav paa Middelhavet, da hæver han sig netop derved over sin Tids Anskuelse, tilhører derved det nittende Aarhundrede og det ny Tidsrum, der finder Verdenshistorien lige siden Korstogenes Dage smaaelig og det klassiske Skolefuxeri tomt og kjedsommeligt, men vil virkelig lære at forstaa og forklare Oldtiden, hvad der ikke sker ved at tygge paa dens Pergamenter og slavisk efterligne dens Stil, men ved levende at tilegne sig dens Aand og Anskuelse og virke frit deri med alle de Hjælpe midler og al den Klarhed, de samlede Kundskaber, den fremskridende Forstands-Udvikling og de nye Opfindelser kan yde.

Betragte vi Toget til Ægypten fra dette Synspunkt, som ogsaa aabenbar var Napoleons, da kan vi vel ønske, det maatte løbet lykkeligere af, eller dog ej afskrækket Napoleon fra den store Heltebane, han herred betraadte; men aldrig kunde vi ønske det ugjort, heller ikke kalde det forgjæves; thi uden at tale om det kjendelige Udbytte for Øjeblikket, saa var Indtrykket paa hele Tidsalderen, det højere Sving, det gav selv Franskmænds Tankegang, og den Retning, der allerede ved Togene til Algier og Grækenland er kjendelig fortsat, — det er en Frugt af Napoleons Tog, der bestandig mere vil klare Øjet for hans Storhed og forheje Tonen i hans Eftermæle.

